לפי שים תורת כלי עליו ומותר לטלטלו: ה"ג וה"ר **כן קיימא שמו אמר תמהני אם לא כוס בככ"ג זה ע"ז.** הרי דאין לכעוס על דברים העשוים בהמש"ד: **וחזר ר"י ואמר הכרון** שכל מה שעשה מפי משה עשה אפילו מה שאמר פתם שהרי לא אפשר בכל דבר ודבר שאמר יהושע אמר כך אמר משה ואפילו הכי אפשרי קרא דמפי משה הוה אלא שהכל יודעין וכו': **מאי כולי האי.** דקשיא על ר"ש אלא אמר הלכה משמו: **ומשני דבעי** וכו'. שרא"ל שיאמרו שמועה משמו אף לאחר מיתתו ואם נחיין לא יאמרו משמו כ"ש לאחר מותו: **מיכא מי וקיים לעולמים.** בעה"ז הרי אמר הודיעני ה' קצי ומדת ימי מה היא: **רוחצות.** נעות: **דוכס שפתי ישנים.** רישיה דקרא וחבר כיין הטוב הולך לדודי למישרים: **דומר.** כלי שמניחין בו ענבים עד שמתחממין וחיין טוח לגלח: **דוכב.** היין ריחם ועב ויישב למעלה: **קונדיטין.** סוס של דבש עם יין ופלפלין: **חמר עתיק.** יין ישן: **אע"ג.** שכבר עבר זמן מה שבחה עדיין טעמו כפיו ובכלה פליגי מ"ד כמאן דשתה קונדיטין בעינן נמי שעשה מעשים טובים כעוה"ז כמו שיש בקונדיטין עוד כשמים טובים אבל אמירת הלכה לחוד לא מהני ומ"ד כמאן דשתה חמר עתיק לעולם מהניא ליה אמירת ההלכה שיהו שפתותיו דובבות בקבר: **ה"ג רב גידל אמר כאומר שמועה כשם אומרה** וכו'. ירמה בעל שמועה כאילו עומד לנגדו שע"י כן יגיד הדבר על אופיו דעיקר הלימוד מרבו גרמיית פניס דכתיב והיו עיניך רואות את מוריך: **אך בגלה.** שעומד לנגדו והיינו גלה של רבו יתעבא האיש האומר השמועה: **ה"ג כפיה רב אדם** וכו' זה **אמר כל אדם.** וה"ק רוב בני אדם יקרא איש תורתו ואינו מקפיד לומר כשם שאומרו. ל"ש הרב שבאדם לומר מי שהיא גדול בתורה יקרא כל איש ואיש תורת חסד שהיה על לשונו שיאמרו שמועות משמו מפי השמועה בלבד כן פירש ביפה מראה ולפשטן נראה לי: **זה ר"ג.** שאינו אומר שמועה כשם אדם אלא מ"ש נתאמת לו מי אמרה: **ה"ג דאמר ר"ג ליה אגן גריכין חושבין לשמעתיה דרב ששת.** וכ"ה בפ' קמא דבבא וה"פ אין אנו גריכין לחוש לשמועות שאמר רב ששת כשם הגדולים: **דבוא גברא מפפתא.** שביעו שמועות וכמו שקורין לשומא שני נהור כך קורין אותו מפפתא לשון פתוח וכיון שאינו יכול לראות האנשים שעומד מפיהם ואפשר שמא אינם אחריות והוא טועה בטבעית אלא דף פירש כי"מ אלי גראה כיון שאינו רואה אינו יכול לגרוע הדברים שהרי לא אפשר לו לאמרה כאילו בעל השמועה עומד לנגדו שהרי לא ראה אותו מעולם אלכך אין סומכין עליו כזה: **ה"ג חכים ר' לבר פדה דאם אמר שמעתא משמיה.** וה"ק וכי מכיר אתה לבר פדה שאתה אומר שמועה משמו שמא המגידים לך משמו משקרים. ל"א שמא בר פדה לא אמרה אלא אינש אחרינא אמרה: **א"ל ר"י אמרה משמיה.** ומזקנו שאינו משקר: **אין דור דוד היו לוגים.** מטוס דבני מיתר שבגדולו של דוד היו לוגים והוא היה שמח בשמחתו לכך מייתי ליה הכא: **אימא יבנה בה"מ.** מטוס דהקב"ה אומר לו דע אתה לא תבנה הבית נמצא מי דוד משבחין בנין בה"מ והיו אומרים מתי ימות ויבנה ביהמ"ק: **יבא עלי.** לשון שבועה הוא יבא עליו כך וכך אם לא שבבריו כן הוא: **שמתתי כאומרים לי ביה ה' נלך.** אע"ג שמיתתו תגייה כו כמו שמגיעו מתפה בתלמות מדין: **ויהי כי ימלאו ימיך** וכו'. קרא יתירא הוא דה"מ למכתב והיה כי תשכב אז כי תלך אל אבותיך והיה כי ימלאו ימיך ל"ל: **ימים שלמים אני מונה לך.** אע"ג שע"י אריכת ימיו מתעכב בנין הבית אני ממנה לך שנותיך מיום ליום שתעשה:

מכיון לפי הקב"ה מבנין בית המקדש:

הדרן עלך מצרפין שקלים

הלכה א מתני' כשלשה פרקים שבשה פורמין אם הלשכה.

כל השקלים ותורמין ממנה ג' קופות כדאמרן בסיפא: **בפרום בפסח.** ט"ו יום קודם המועד ובגמ' מפרש: **וכן גרנות של מעשר בכסף.** ג' פרקים אלו הן ג' גרנות של מעשר בהמה שמגיעים אלו קבעו חכמים לעשר הבהמה שנולדו וכמו שהגיעו קובעת למעשר דגן כך זמנים אלו קובעות לאסור הבהמות שנולדו בשלילה עד שיעשר אבל קודם הפרק מותר לאכול אע"פ שלא עישר ושעם שקבעו חכמים ג' זמנים אלו וגם נמלא פליגי הני תנאי מפרש בגמ': **גמ' כל הן דתנינן.** כל היכא דתנן פרש פירושי המשנה וה"ג המתלה מבלעים יום שקודם המועד שדורשין בהלכות המועד: **מפני שכן פרקי לידה.** הא דתנן וכן גרנות למעשר בהמה הייט טעמא לפי שבזמנים אלו הבהמות יולדות שים בהמות שמבכירות ילוד קודם פסח ויש בהמות שמאחרות עד בין פסח לעצרת ויש שמאחרות עד בין העצרת לחג: **דבי שפבא בספר מנויה לעולי רגלים.** דכיון דאין זמן לעבר הבהמות עד פרום הרגלים מבחר אינשי בהמתם עד אותו זמן אלא לשחיטתו עד שיעשרם בזמן הגורן שהוא סמוך לרגל ומצלת שיהו בהמות מצויות לעולי רגלים ליקח מהן בין לאכילה בין לקרבנות: **אלא יבא לידי כל תאחר.** שמתוך שהוא סמוך לרגלים לא יבאם מלהקריבן ח"ש אם לא יעשר כל פעם סמוך לרגל ל אם בפעם אחת יעשר כל בהמותיו לא יבא כל מעשריתיו לידי הרגלים ולאכלם ברגל ל' ומתוך כך הוא משהה אותן בביתו ויבא לידי כל תאחר: **כל המשהה עבלו עובר.**

משנת אליהו

י"ד סר' רמ"ב סעיף ט"ו ב' דעות. והגיגי הגאון יהושלמי ונכלי הבית מירושלמי דאיה להיפך דשל קפיד ר"י וכי לא יבא הבריתא וגם ר"ב לא הביא לי מברייתא אלא מ"ל אינו מסמא אינון לבד ומצד המהבר ומ"ש בכסף פ"ש כלים יש עבד יש לאחלק בין עבד להלמיד כמ"ש בהגמר"א סס: הדרן עלך מצרפין שקלים

תורה אור השלם

1. כאשר צוה יי את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יי את משה: יהושע יא טו 2. אגרה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה: תהלים סא ה 3. וחבך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: שיר השירים ז י 4. אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם: תהלים לט ז 5. רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא: משלי כ ו 6. שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יי נלך: תהלים קכב א 7. כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו: ש"ב ז, יב 8. עשה צדקה ומשפט נבחר ליי מזבח: משלי כא ג

מסורת הש"ס

א) שבת פ"ק דל"ב ובקידושין פ"א דל"ז. ב) למה לי שלחו לגיכון דמשקין. ג) מילת והיה ליתת במקרא. ד) ירושלמי ברכות פ"ב הל"ח ור"ה פ"א הל"ח ומו"ק פרק ג הל"ז ובדברים רבה פ"ה. ה) סוכה מט ב. ו) (בכורות מז ע"ב). ז) שם נח ב.

עין משפט נר מצוה

א א מי"י פרק ב משקלים הל"ה:

ב ב מי"י פרק ז מבכורות הל"ח:

ג ג מי"י פ"ד מי"ר הלכה כ"ו ופ"ב מחגיגה הלכה ט:

ד ד מי"י פרק ז מבכורות הל"ח:

נוסחת הבבלי

(א) רב גדל אמר כו': **(ב)** פלגא בלי יום כו': **(ג)** ר' מנחם בר חיא כרי כו': **(ד)** שוכר תמן כו':

הגהות הגר"א

[א] ל"ל אף דוד: **[ב]** ל"ל מה כתיב והיה כי ימלאו ימיך ובכבת את אבותיך וכו': **[ג]** מלת לבור מיותר ול"ל אלא להקדיל קרבנות וכו':

ציון ירושלים

בל המשהה טבלו עובר בבל תאחר. עי' רמב"ם פרק יד ממעה"ק ה"ג שכתב פתם מעשרות ולא הזכיר מעשר בהמה. ועי' תוס' ר"ה דף ד ד"ה למעשרות דה"ה תרומה וביכורים:

גליון הש"ס

[א] עי' בתוס' ר"ה דף ד ע"א ד"ה ומעשרות וכ"ש שלא הביאו דברי הירושלמי ובכאור דברי הירוש' עיין ק"ע שפירושו דמזק ובלאה דר"י בא ליתן טעם אחר קבעו זמן ע"ז יום קודם הבא דלכל הטעמים שנאמרו כאן היה מקום להקדים הזמן אי לאחרו אחר ימים. ולפי בא ר"י ליישב דבאמת הדבר קשה הרי הגלגלים אחר פרום הבא עוברי על ב"ת ובע"ם על עשה ונפת שמה ועי' בגמ"ל בר"ה דף ד' אמנם הדבר נכון הרבי אחרו בתענית דף ר' ע"ו יום אחר הבא כדי שיגיע אחרון שבישראל לגבר פרק. וא"כ כיון שאותן מגבר שיהו מגבר פרק לירושלים נמצא הביאתן ע"ו יום והייני פרק הבא ואותן אין עוברין על הגלגלים אח"כ כיון שלין יכולין להביאן אם לא בזמן הבא ולכך קבעו חז"ל זמן זה שהוא זמן קבוע לכל הכפס שאלו אין עוברין כך כל ישראל אין עוברין משא"כ אם היו מקדימין לא הגלגל לא"כ ונם אם יקרבו לא יוכלו להביא הבאים מרחוק ע"ו יום מירושלים וחזו דבא ר' יוסף לומר דבשביל דהמשהה טבלו עובר בב"ת לכך קבעו זמן זה ח"כ:

לפי שים תורת כלי עליו ומותר לטלטלו: **ה"ג וה"ר כן קיימא שמו אמר תמהני אם לא כוס בככ"ג זה ע"ז.** הרי דאין לכעוס על דברים העשוים בהמש"ד: **וחזר ר"י ואמר הכרון** שכל מה שעשה מפי משה עשה אפילו הכי ומותר לי לכעוס עליו: **כן טוב יהושע.** דעיד עליו המקרא שכל מה שעשה מפי משה אם שאמר פתם שהרי לא אפשר בכל דבר ודבר שאמר יהושע אמר כך אמר משה ואפילו הכי אפשרי קרא דמפי משה הוה אלא שהכל יודעין וכו': **מאי כולי האי.** דקשיא על ר"ש אלא אמר הלכה משמו: **ומשני דבעי** וכו'. שרא"ל שיאמרו שמועה משמו אף לאחר מותו: **מיכא מי וקיים לעולמים.** בעה"ז הרי אמר הודיעני ה' קצי ומדת ימי מה היא: **רוחצות.** נעות: **דוכס שפתי ישנים.** רישיה דקרא וחבר כיין הטוב הולך לדודי למישרים: **דומר.** כלי שמניחין בו ענבים עד שמתחממין וחיין טוח לגלח: **דוכב.** היין ריחם ועב ויישב למעלה: **קונדיטין.** סוס של דבש עם יין ופלפלין: **חמר עתיק.** יין ישן: **אע"ג.** שכבר עבר זמן מה שבחה עדיין טעמו כפיו ובכלה פליגי מ"ד כמאן דשתה קונדיטין בעינן נמי שעשה מעשים טובים כעוה"ז כמו שיש בקונדיטין עוד כשמים טובים אבל אמירת הלכה לחוד לא מהני ומ"ד כמאן דשתה חמר עתיק לעולם מהניא ליה אמירת ההלכה שיהו שפתותיו דובבות בקבר: **ה"ג רב גידל אמר כאומר שמועה כשם אומרה** וכו'. ירמה בעל שמועה כאילו עומד לנגדו שע"י כן יגיד הדבר על אופיו דעיקר הלימוד מרבו גרמיית פניס דכתיב והיו עיניך רואות את מוריך: **אך בגלה.** שעומד לנגדו והיינו גלה של רבו יתעבא האיש האומר השמועה: **ה"ג כפיה רב אדם** וכו' זה **אמר כל אדם.** וה"ק רוב בני אדם יקרא איש תורתו ואינו מקפיד לומר כשם שאומרו. ל"ש הרב שבאדם לומר מי שהיא גדול בתורה יקרא כל איש ואיש תורת חסד שהיה על לשונו שיאמרו שמועות משמו מפי השמועה בלבד כן פירש ביפה מראה ולפשטן נראה לי: **זה ר"ג.** שאינו אומר שמועה כשם אדם אלא מ"ש נתאמת לו מי אמרה: **ה"ג דאמר ר"ג ליה אגן גריכין חושבין לשמעתיה דרב ששת.** וכ"ה בפ' קמא דבבא וה"פ אין אנו גריכין לחוש לשמועות שאמר רב ששת כשם הגדולים: **דבוא גברא מפפתא.** שביעו שמועות וכמו שקורין לשומא שני נהור כך קורין אותו מפפתא לשון פתוח וכיון שאינו יכול לראות האנשים שעומד מפיהם ואפשר שמא אינם אחריות והוא טועה בטבעית אלא דף פירש כי"מ אלי גראה כיון שאינו רואה אינו יכול לגרוע הדברים שהרי לא אפשר לו לאמרה כאילו בעל השמועה עומד לנגדו שהרי לא ראה אותו מעולם אלכך אין סומכין עליו כזה: **ה"ג חכים ר' לבר פדה דאם אמר שמעתא משמיה.** וה"ק וכי מכיר אתה לבר פדה שאתה אומר שמועה משמו שמא המגידים לך משמו משקרים. ל"א שמא בר פדה לא אמרה אלא אינש אחרינא אמרה: **א"ל ר"י אמרה משמיה.** ומזקנו שאינו משקר: **אין דור דוד היו לוגים.** מטוס דבני מיתר שבגדולו של דוד היו לוגים והוא היה שמח בשמחתו לכך מייתי ליה הכא: **אימא יבנה בה"מ.** מטוס דהקב"ה אומר לו דע אתה לא תבנה הבית נמצא מי דוד משבחין בנין בה"מ והיו אומרים מתי ימות ויבנה ביהמ"ק: **יבא עלי.** לשון שבועה הוא יבא עליו כך וכך אם לא שבבריו כן הוא: **שמתתי כאומרים לי ביה ה' נלך.** אע"ג שמיתתו תגייה כו כמו שמגיעו מתפה בתלמות מדין: **ויהי כי ימלאו ימיך** וכו'. קרא יתירא הוא דה"מ למכתב והיה כי תשכב אז כי תלך אל אבותיך והיה כי ימלאו ימיך ל"ל: **ימים שלמים אני מונה לך.** אע"ג שע"י אריכת ימיו מתעכב בנין הבית אני ממנה לך שנותיך מיום ליום שתעשה:

מכיון לפי הקב"ה מבנין בית המקדש:

הדרן עלך מצרפין שקלים

הלכה א מתני' כשלשה פרקים שבשה פורמין אם הלשכה.

כל השקלים ותורמין ממנה ג' קופות כדאמרן בסיפא: **בפרום בפסח.** ט"ו יום קודם המועד ובגמ' מפרש: **וכן גרנות של מעשר בהמה.** ג' פרקים אלו הן ג' גרנות של מעשר בהמה שמגיעים אלו קבעו חכמים לעשר הבהמה שנולדו וכמו שהגיעו קובעת למעשר דגן כך זמנים אלו קובעות לאסור הבהמות שנולדו בשלילה עד שיעשר אבל קודם הפרק מותר לאכול אע"פ שלא עישר ושעם שקבעו חכמים ג' זמנים אלו וגם נמלא פליגי הני תנאי מפרש בגמ': **גמ' כל הן דתנינן.** כל היכא דתנן פרש פירושי המשנה וה"ג המתלה מבלעים יום שקודם המועד שדורשין בהלכות המועד: **מפני שכן פרקי לידה.** הא דתנן וכן גרנות למעשר בהמה הייט טעמא לפי שבזמנים אלו הבהמות יולדות שים בהמות שמבכירות ילוד קודם פסח ויש בהמות שמאחרות עד בין פסח לעצרת ויש שמאחרות עד בין העצרת לחג: **דבי שפבא בספר מנויה לעולי רגלים.** דכיון דאין זמן לעבר הבהמות עד פרום הרגלים מבחר אינשי בהמתם עד אותו זמן אלא לשחיטתו עד שיעשרם בזמן הגורן שהוא סמוך לרגל ומצלת שיהו בהמות מצויות לעולי רגלים ליקח מהן בין לאכילה בין לקרבנות: **אלא יבא לידי כל תאחר.** שמתוך שהוא סמוך לרגלים לא יבאם מלהקריבן ח"ש אם לא יעשר כל פעם סמוך לרגל ל אם בפעם אחת יעשר כל בהמותיו לא יבא כל מעשריתיו לידי הרגלים ולאכלם ברגל ל' ומתוך כך הוא משהה אותן בביתו ויבא לידי כל תאחר: **כל המשהה עבלו עובר.**

ריבב"ן

מתני' כשלשה פרקים פורמין אם הלשכה. מחלה היו מניחין השקלים בשופרות שהיו בתקדש לתחון בפרקין לעיל נתמלאו השופרות הניחין כל הכסף בלשכה וכו' פרקים אלו תורמין בג' קופות וכל קופה ממחקת ג' קלין והיא נקראת תרומה: **בפרום בפסח.** ירושלמי מ"ר אמרו כל הן דתנינן פרש מלגא דהייטו ט"ו יום קודם לפסח שהן חני מלי יום שדורשין בהלכות פסח קודם לפסח והן גרנות למעשר בהמה שנתחייב לעשרן כתנותא שנתחייבה בגורן בתרומה לאחר שנעשה כרי. ירושלמי מ"ר יוחנן מפני שהם פרקי לידה ים מהן שמבכירות סמוך לפסח ויש מהן שמאחרות אחר פסח ר' אחא ור' תנחום בשם ריש"ל כדי שתהא בהמה מצויה לעולי רגלים והכי איתא בבכורות בפ' בתרא: **כן עזאי אומר בכ"ע בחדר** כו'. במאי קא מפלגי ר"ע סבר אחדר סמוך לגיכן וזמנין דמסר מסר זמנין מלא וזמנין דמקלע ביום לי חמנין דמקלע ביום כ"ט מש"ה לא קבע ליה ולכן עזאי סבר אחדר סמוך לגיכן לעולם חסר והלכך קבע ליה בכ"ט שהן ט"ו יום קודם לרגל בחמר בסיון לידי דלא נפיבי בהמות לעבר שבונן יולדות בחדר ונתעברו בבר לי אחרת ליקדוש ט"ו קודם הרגל אדמקי רגל שלמי: **בכ"ט בחר.** בן עזאי לטעמיה דאמר האלונים מתעברין לעצמן דמסקפא ליה לי אחד בחלול ר"ה למעבר בהמה לי אחד בתשרי ר"ה למעבר בהמה ופרץ ליעבריהו ביום לי בחר זמנין דמחסרי ליה לחר ובעינן למעבד לחיכרא לחדש ולישן כדכתיב עבר תעבר את כל בכורות זרעך אחד מעבר בהמה ואחד מעבר דגן וכו' שנה שנה כל אחד ואחד כתוך שנתו ר' אלעזר ור"ש אומרים בחחד בסיון דס"ל כרבה"ג דאמר שתי שבתות דורשין קודם לרגל בא' בסיון כדאמר בן עזאי לעיל. בכ"ט בחלול ר' אלעזר ור"ש לטעמיה דאמרי בחחד בתשרי ר"ה למעבר בהמה: **וא"א לעבר ביו"ט.** ופרץ ותיפוק ליה דבעינן למיעבד היכרא לחדש ולישן מדא ועוד קאמר הדא דבעינן למיעבד היכרא לחדש ולישן ועוד מפני שהוא יו"ט וא"א לעבר ביו"ט מ"ט [מבוסס] שקרתא שנוגע בעשירי בלאם הכנס ואסור לנגוע ביו"ט וקבה בלא"ה מי אין מעבר"ר ביו"ט דתנן בביצה בפ' בתרא אין מקדישין וכו' יש לתרץ האיל דומנן קבוע הוא מותר לעבר בשבת דאמר ר' יוחנן מקדיש אדם את פסחו בשבת וחביתתו ביו"ט ומפרש טעם לפי שקבוע

תקלין חדתין

שום נחלון כו' ר"א ור"י אם מותר לטלטלו בשבת לנעול בו את הדלת כיון שים תורת כלי עליו: **קרעו** משמע בכותח נקרע משמע ממילא: **בככ"ג זה ע"ז.** מטוס כל הכוסם כאלו עע"ז: **הכדין בחכרי.** כלומר מה שאירע כך בחכרים הוא לתירע ומלי תדמית לה שאני כוסם על ר"א שהוא תלמידו: **נכנס לפנינו** ר"ש **בר"א.** ב"כ לפיכו: **מאי כולי האי.** למה הקפיד כ"כ על ר"א שיאמר דבר משמיה ומשני אף דוד בקש עליה רחמים: **וכי עלתה ע"ד של דוד שיהא מי וקיים לעולמים.** והלא כבר נגזרה מיתה לבני אדם הראשון: **בכ"ג ובכמ"ד.** בכב"ע יאמרו תהלותיו ותפילותיו ובבמ"ד יאמרו דבר הלכה משמו והייטו עולמים דתקלה חיי שעה ותורה חיי עולם וסם נגד עוה"ז ועוה"ב: **רוחצות.** שאור התורה ריוגא מפי האומר מתקבר בהשאלת נפשו ולכן רוחצות שתגיע בשורש שנה ממנו כמומר של ענבים: **קונדיטין.** יין עם דבש: **חמר עתיק.** יין ישן: **דבוא גברא מפפתא.** מני נהוד ושמא לא בקבק יפה דכתיב והיו עיניך רואות את מוריך ואמרו בגמ' דמתודעת לחתיקה לר"מ מתמורי כו': **חכים רבי.** וכי מכיר אתה אותו: ר"א. שהוא חים תמוים: **אין דור.** אילו דאיירי לעיל מדוד מייתי ליה הכא: **אימתי יבנה.** וסם ידעי מה שאמר הש"י לדוד אתה לא תבנה הבית: **יבא.** לשון שבועה: **כי ימלאו** וגו'. מייתי לה הכא למדרש אף שהיה דוד שמח ר"ש בנבין בהמ"ק אף שימות מ"מ הקדוש ברוך הוא לא עשה כן אלא מלא את ימיו:

הדרן עלך פ"ק מצרפין שקלים

בשלשה פרקים פורמין אם הלשכה.

כה כל השקלים: **בפרום.** מפרש בגמ': **וכן גרנות למעשר בבסף.** שאלו חזמנים קבעו חכמים למעשר הבהמות שנולדו לאחר בחילה על שעשר ובפ"ב דבכורות מפרש בגמ': **כן עזאי אומר בר.** אבל קודם הפרק מותר לאכול אע"פ שלא עשר ובעינן מפרש בגמ': **דבי שפבא מנויה לעולי רגלים.** הבכורות יולדות לפני הפסח והמתאחרות קודם עלות ים שאין יולדות עד בין עלות לחג והבנדם תקנו חכמים שלשה זמנים למעשר בהמה: **לדי שפבא בספר מנויה לעולי רגלים.** דכיון דאין זמן לעבר הבהמות עד פרום הרגלים מבחר אינשי בהמתם עד אותו זמן אלא לשחיטתו עד שיעשרם בזמן הגורן שהוא סמוך לרגל ומצלת שיהו בהמות מצויות לעולי רגלים ליקח מהן בין לאכילה בין לקרבנות: **אל תאחר.**

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com